

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในสังคมไทยปัจจุบันย่อมเป็นที่ประจักษ์แก่คนทั่วไปว่าปัญหาของสังคมไทย คือ ความรุนแรงซึ่งมักจะเกิดจากการทารุณกรรมเด็ก ไม่ว่าจะเป็นการกระทำทารุณกรรมต่อร่างกาย การกระทำทารุณกรรมต่ออารมณ์และจิตใจ การล่วงละเมิดทางเพศ การละเลยทอดทิ้ง ปัญหาครอบครัวแตกร้าง ปัญหาอันเนื่องมาจากความรุนแรงต่าง ๆ เหล่านี้ ล้วนมีผลกระทบต่อชีวิต ร่างกายและจิตใจของเด็กและเยาวชน และมีผลกระทบต่อการพัฒนาการทางร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ของเด็กและเยาวชนด้วย ซึ่งมักปรากฏอยู่ในทุกประเทศที่พัฒนาความเจริญไปสู่ ภาควัตถุสาหรณ เพราะมุ่งเน้นการแข่งขันเพื่อสร้างความมั่นคงในด้านรายได้ ย่อมทำให้สังคม มีความเป็นวัตถุนิยมมากขึ้นก่อให้เกิดพฤติกรรมของคนในสังคมหย่อนทางศีลธรรม จริยธรรม ขาดระเบียบวินัย และเกิดการเอารัดเอาเปรียบ จึงทำให้วิถีชีวิตและค่านิยมดั้งเดิมที่ดีเริ่มลดน้อย ถอยลง พร้อมกับการล่มสลายของครอบครัว ชุมชนและวัฒนธรรม จากสถานการณ์ดังกล่าวจึง ทำให้เด็กและเยาวชนต้องตกเป็นเหยื่อของความรุนแรงอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะเด็กและ เยาวชนที่เติบโตจากครอบครัวที่มีความรุนแรงย่อมมีจิตใจที่หยาบกระด้าง ก้าวร้าวรุนแรง หรือมี อารมณ์แปรปรวน ขาดความมั่นคงทางด้านจิตใจ อีกทั้งเด็กและเยาวชนมีร่างกายและจิตใจที่ไม่ เหมือนผู้ใหญ่ ยังอ่อนต่อสติปัญญาและความรู้สึกผิดชอบชั่วดี จึงอาจเป็นสาเหตุให้เด็กและ เยาวชนถูกชักจูงให้กระทำความผิดได้ง่าย หรือบางครั้งเด็กหรือเยาวชนเกิดมามีโรคทางพันธุกรรม ร่างกายหรือจิตใจไม่สมประกอบ ทำให้ขาดสติและขาดความควบคุมตนเอง นอกจากนี้เด็กและ เยาวชนจำนวนไม่น้อยเกิดมามีปัญหาครอบครัว เนื่องจากบิดามารดาอาจอยู่ในแหล่งเสื่อม โทรม หรือครอบครัวแตกแยก เพราะบิดามารดาเลิกร้างกัน จึงขาดความสัมพันธ์ในครอบครัว หรือบิดามารดาตาย เด็กและเยาวชนดังกล่าวจึงกลายเป็นลูกกำพร้า หรือเด็กและเยาวชนบางคน ไม่สามารถ อยู่ในครอบครัวที่รุนแรงได้ก็ต้องหนีออกจากบ้าน และอาจจะต้องเผชิญกับความ รุนแรงภายนอก อันได้แก่ กลุ่มมิจฉาชีพ ซึ่งมักมีวิธีปฏิบัติที่โหดร้าย โดยเด็กและเยาวชนเหล่านี้ จำเป็นต้องเอาชีวิตรอดด้วยการเข้ากลุ่มมิจฉาชีพ และเริ่มประพฤติดันต่อต้านสังคม ดังนั้นเด็ก และเยาวชนที่ตกเป็นเหยื่อของความรุนแรงต่าง ๆ เหล่านี้ จึงมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการกระทำ

ความผิดและในที่สุดก็มักกระทำความผิดกฎหมายอาญา อันได้แก่ ลักทรัพย์ วิ่งราวทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ กระทำความผิดทางเพศ จนถึงความผิดต่อชีวิต โดยขาดความสำนึก รับผิดชอบต่อการกระทำของตน โดยเด็กและเยาวชนส่วนมากหันเข้าหายาเสพติด เพราะคิดว่าเป็นวิถีทางเดียวที่จะทำให้ตนหลุดพ้นจากความโหดร้ายของสังคมที่ตนกำลังเผชิญอยู่ เด็กและเยาวชนเหล่านี้แม้สามารถเติบโตเป็นผู้ใหญ่ได้ก็มักกลายเป็นผู้ใหญ่ที่มีปัญหา และมักพบเสมอว่าเมื่อพวกเขามีสามี ภรรยา หรือบุตร ก็มักจะใช้อารมณ์รุนแรงหรือทุบตีบุคคลในครอบครัว หรือติดยาเสพติด ติดยา การพนัน และมักขาดการศึกษา ดังนั้น จึงเป็นครอบครัวที่สร้างเด็กและเยาวชนที่มีความก้าวร้าวรุนแรงต่อไปอย่างไม่ขาดสายเสมือนวงจรแห่งความรุนแรง หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นการส่งต่อความรุนแรงจากรุ่นหนึ่งไปยังอีกรุ่นหนึ่ง หรือความรุนแรงก่อให้เกิดความรุนแรง

ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศนั้น ประชากรหรือทรัพยากรมนุษย์เป็นปัจจัยสำคัญยิ่งปัจจัยหนึ่งในการก่อให้เกิดการพัฒนา ถ้าประชากรของประเทศมีคุณภาพ คือ มีความรู้ ความสามารถ มีความอดทนขยันขันแข็งในการทำงาน มีวิจรรณญาณในการปรับเปลี่ยนสิ่งต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ ตลอดจนมีคุณธรรมแล้ว สภาวะเศรษฐกิจและสังคมของประเทศจะเจริญรุ่งเรืองไปอย่างรวดเร็ว แต่อย่างไรก็ตามการที่จะให้ประชากรของประเทศ มีคุณภาพตามที่กล่าวมาแล้วนั้น จะต้องมีการพัฒนาคุณภาพของประชากรโดยเฉพาะอย่างยิ่งประชากรในวัยเด็กและเยาวชนเสียก่อน เนื่องจากเด็กซึ่งอยู่ในช่วงปฐมวัยของชีวิตมีศักยภาพในการรับการพัฒนาร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ส่วนเยาวชนก็อยู่วัยที่เต็มไปด้วยพลังทั้งทางกาย การเรียนรู้และความคิดตลอดจนมีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ดังนั้น การพัฒนาเด็กและเยาวชนจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง (อัจฉริยา ชูตินันท์, ม.ป.ป.)

ดังนั้น การพัฒนาเด็กและเยาวชน คือ การพัฒนาให้เด็กและเยาวชนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพในสังคม พร้อมทั้งการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเด็กและเยาวชนที่ประพฤติผิดหรือกระทำความผิดให้ประพฤติหรือกลับตนเป็นคนดี เพื่อป้องกันมิให้เด็กเหล่านี้กลายเป็นอาชญากรในภายหน้าเป็นผลให้สังคมได้อยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขมีสวัสดิภาพและความปลอดภัย

แต่จากการสำรวจข้อมูลในช่วง ปี พ.ศ. 2545-2549 ที่ผ่านมา พบว่าสังคมไทยในอนาคต มีแนวโน้มที่อาจนำไปสู่สังคมล่มสลาย เนื่องจากปัจจุบันปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนในชั้นที่ต้องเร่งแก้ไขและกระทบกับเด็กจำนวนมาก โดยจำแนกปัญหาเด็กและเยาวชนในชั้นที่ต้องเร่งแก้ไขและกระทบเด็กจำนวนมาก โดยจำแนกปัญหาเด็กและเยาวชนไทยเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

1) ปัญหาที่เกิดจากความยากจนและด้อยโอกาสทั้งที่มีที่มาจากกำเนิดหรือสืบเนื่องมาจากครอบครัวหรือถูกกระทำจากบุคคลหรือสังคม 2) ปัญหาที่เกิดมาจากพฤติกรรมเบี่ยงเบน เช่น เรื่องเพศสัมพันธ์ ติดเหล้า บุหรี่ ยาเสพติด ทะเลาะวิวาท ฆ่าตัวตาย เล่นการพนัน เที่ยวเตร่สถานบันเทิง ติดเกมอินเทอร์เน็ต เข้าถึงสื่อลามกอนาจารหรือสื่อที่แสดงความรุนแรงและชั่วร้ายเร็ว

จากข้อมูลของสำนักวิจัยเอแบคโพลล์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ที่ได้เฝ้าระวังสถานการณ์เด็กในระยะเวลาอันยาวนานกว่า 5 ปีที่ผ่านมา โดยมีผลสรุปยืนยันถึงความรุนแรงของปัญหาพฤติกรรมเด็กและเยาวชน ตามรายงานการวิจัย “โครงการเฝ้าระวังรักษาคุณภาพอนาคตเยาวชนไทย” ของสำนักวิจัย เอแบคโพลล์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ตุลาคม 2548 ได้ระบุปัญหารุนแรงที่สุด 5 อันดับแรกซึ่งมีเด็กและเยาวชนอายุระหว่าง 12 ถึง 24 ปี เกี่ยวข้อง ได้แก่

อันดับ 1 เหล้า / บุหรี่ เหล้า	5,921,257	คน บุหรี่ 2,023,893 คน
อันดับ 2 หนีเรียน	2,086,527	คน
อันดับ 3 ยาเสพติด ใช้ยาบ้า	516,823	คน
อันดับ 4 เพศสัมพันธ์	472,575	คน

อันดับ 5 การพนันเฉพาะนักศึกษากรุงเทพมหานคร 101,306 คน และจากข้อมูลสถาบันรวมจิตติ (2548) ยังได้ประเมินสถานการณ์ของเด็กและเยาวชนไทยซึ่งยืนยันความรุนแรงของปัญหาไว้เช่นกัน ดังนี้

1. ขาดความอบอุ่นในครอบครัว พ่อแม่ไม่มีเวลาให้ลูก
2. ห่างไกลวัด ใช้ชีวิตยามว่างตามห้างสรรพสินค้า ใช้มือถือและคุยผ่านอินเทอร์เน็ต

3. ใช้ยาเสพติด
4. เล่นการพนันและเริ่มเล่นพนันผ่านโทรศัพท์ระบบ SMS
5. ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์เร็วขึ้น และขาดความรับผิดชอบ

ทั้งองค์การอนามัยโลก (WHO) รายงานว่า สังคมปัจจุบันความรุนแรงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี ในแต่ละปีมีประชากรตกเป็นเหยื่อความรุนแรงเกือบ 1 ล้านคน ถึงแก่วิต 50,000 คน โดยเฉพาะความรุนแรงที่เกิดขึ้นต่อผู้หญิงและเด็กเพิ่มสูงขึ้นมาตลอด โดยเฉพาะความรุนแรงทางเพศ เช่น การข่มขืนกระทำชำเรา สถิติสูงขึ้นอย่างน่าเป็นห่วง ข้อมูลจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติพบว่าทั่วประเทศ ในปี 2545 มีจำนวน 4,435 ราย ปี 2546 มีจำนวน 4,811 ราย ในปี 2547 มีจำนวน 5,041 ราย ปรัชญาการมองปัญหาอาชญากรรมในสังคม นับเป็นปัญหาสำคัญซึ่งส่งผลกระทบโดยตรงต่อความเป็นปกติสุขในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนอย่างมาก สภาพ

ดังกล่าวนอกจากจะบั่นทอนขวัญและกำลังใจของประชาชนแล้ว ยังสะท้อนถึงศักยภาพการบริหารงานในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งเป็นกลไกสำคัญของรัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัญหาเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเพศ ซึ่งเป็นปัญหาที่เรื้อรังมานาน มีอัตราการเพิ่มที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่องทั้งทางด้านปริมาณและระดับความรุนแรง ในขณะที่ช่วงอายุของผู้เสียหายที่ตกเป็นเหยื่อดังกล่าวกับมีอายุที่น้อยลงไปเรื่อย ๆ แสดงให้เห็นถึงความเสื่อมถอยของศีลธรรมและความสามารถในการควบคุมในทางสังคมตลอดจนการป้องกันและแก้ไขปัญหาโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของรัฐ

อาชญากรรมทางเพศนับวันจะเพิ่มมากขึ้นและทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ โดยผู้กระทำความผิดนั้นส่วนใหญ่เป็นกลุ่มวัยรุ่นและเยาวชน ซึ่งจะเกิดหลายรูปแบบไม่ว่าจะเป็นการถูกข่มขืนแบบตัวต่อตัว (Single Rape) โทรมหญิง (Group Rape) ฆ่าข่มขืน (Felony Rape) ข่มขืนภายในครอบครัว (Incest) และข่มขืนคู่รัก (Rape with in love) หรือการกระทำอนาจารต่าง ๆ จากสถิติในปี พ.ศ. 2545 มีผู้หญิงถูกข่มขืนกระทำชำเรารวมทั้งฆ่าและข่มขืน ที่ได้แจ้งความไว้กับตำรวจมีจำนวนถึง 4,445 คน เฉลี่ยวันละ 12 คนต่อวัน (ศูนย์สารสนเทศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2547) ซึ่งเป็นสถิติที่สูงมากจนน่าตกใจ และที่สำคัญผู้ถูกกระทำทางเพศมักจะไม่นำที่ไปแจ้งความในส่วนนี้อาจจะทำให้ตัวเลขหายไป

สังเกตได้จากการที่สื่อสารมวลชนต่าง ๆ อาทิ สื่อสิ่งพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต นิตยสาร ฯลฯ มีการเสนอข่าวสารเกี่ยวกับผู้กระทำความผิดทางเพศหลากหลายรูปแบบอย่างต่อเนื่องไม่ว่าจะเป็นการข่มขืนกระทำชำเรา การกระทำอนาจารล่วงละเมิดหญิง เป็นต้น การกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ เป็นปัญหาอาชญากรรมที่มีระดับความร้ายแรงแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับพฤติกรรมของผู้กระทำความผิด โดยเฉพาะการกระทำที่มีความรุนแรงหรือก้าวร้าว

สำหรับกระบวนการยุติธรรมทางอาญาสำหรับเด็กและเยาวชนผู้กระทำความผิดปรากฏอยู่ในพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2534 ซึ่งศาลเยาวชนและครอบครัวมีบทบาทโดยตรงในการดำเนินการจัดการสนับสนุน ส่งเสริมงานสวัสดิการ และความยุติธรรมสำหรับเด็ก เยาวชน และครอบครัว นอกจากนี้ศาลเยาวชนและครอบครัวยังต้องประชาสัมพันธ์โดยการเผยแพร่แนวความคิด วัตถุประสงค์ รวมทั้งปัญหาผ่านทางสื่อต่าง ๆ อีกทั้งต้องได้รับความร่วมมือกับองค์กรภาครัฐและเอกชนต่าง ๆ ในการดำเนินคดีอาญากับเด็กหรือเยาวชนที่กระทำความผิด นั้นยังมีหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง อาทิ เช่น สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เป็นหน่วยงานซึ่งรองรับภารกิจของศาลเยาวชนและครอบครัว ซึ่งสถานพินิจไม่ใช่คุก ไม่ใช่เรือนจำ หรือทัณฑสถาน แต่เป็นสถานฝึกและ

อบรมเด็กและเยาวชน โดยเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการฟื้นฟูสงเคราะห์ บำบัด แก้ไข อบรม สั่งสอนเด็กและเยาวชนที่ประพฤติผิดให้กลับตนเป็นคนดี

ตารางที่ 1.1

จำนวนคดีที่ถูกดำเนินคดีของสถานพินิจฯ ทั่วประเทศ

จำแนกตามฐานความผิดตั้งแต่ปี 2540-2549

ฐานความผิด	ปี พ.ศ.									
	2540	2541	2542	2543	2544	2545	2546	2547	2548	2549
รวม	30668	38472	37388	35439	31448	35285	29915	33308	36080	48218
ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	7782	9196	7986	7719	7374	7949	8886	10496	10733	14314
ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย	1985	1919	2304	1946	2175	3054	4843	5969	6112	8284
ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุข เสรีภาพ ชื่อเสียงและการปกครอง	288	203	557	482	397	681	1016	1149	1271	1731
ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ	14407	20986	21099	20103	16563	16723	5897	5310	6542	8803
ความผิดเกี่ยวกับอาวุธและวัตถุระเบิด	4350	4163	892	900	933	1380	1957	2031	2404	3414
ความผิดอื่น ๆ	892	1058	3546	3328	2980	4019	5581	5937	6338	8020

ที่มา: กลุ่มงานข้อมูลและสารสนเทศ สำนักพัฒนาระบบงานยุติธรรมเด็กและเยาวชน กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ตารางที่ 1.2

จำนวนคดีที่ถูกดำเนินคดีของสถานพินิจ ฯ ทั่วประเทศ จำแนกตาม
ฐานความผิดเป็นรายเดือน ประจำปีงบประมาณ 2550

ฐานความผิด	รวม		ปีงบประมาณ 2550											
	จำนวน	ร้อยละ	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.
รวม	50767	100.00	3614	4242	5186	3419	4268	4068	4188	3442	4151	4631	4657	4901
ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	14923	29.40	1159	1335	1499	914	1172	974	1107	1036	1221	1445	1426	1635
ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย	8049	15.85	629	661	900	614	672	720	682	543	649	710	613	656
ความผิดเกี่ยวกับเพศ	2557	5.04	259	295	383	144	188	219	174	165	176	183	169	202
ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุข เสรีภาพ ชื่อเสียงและปกครอง	2921	5.75	138	157	188	253	249	251	318	254	243	283	275	312
ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ	9733	19.17	655	791	910	539	801	737	675	718	912	949	1043	1003
ความผิดเกี่ยวกับอาวุธและวัตถุระเบิด	3594	7.08	252	381	416	254	379	366	277	133	255	282	286	313
ความผิดอื่น ๆ	8990	17.71	522	622	890	701	807	801	955	593	695	779	845	780

ที่มา: กลุ่มงานข้อมูลและสารสนเทศ เสนออธิบดี ปีงบประมาณ 2550

จากตารางแสดงจำนวนคดีที่เด็กและเยาวชนถูกจับกุมส่งสถานพินิจ ฯ ทั่วประเทศ จำแนกตามฐานความผิด ตั้งแต่ปี พ.ศ.2540-2544 จะพบว่าคดีความผิดเกี่ยวกับเพศที่เพิ่มขึ้นในช่วงปี พ.ศ.2540-2544 จะไม่ค่อยเพิ่มมากเท่าไร แต่หลังจากปี พ.ศ.2545 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบันคดีความผิดเกี่ยวกับเพศได้เพิ่มขึ้นสูงจนน่าเป็นห่วง ถึงแม้ว่าในปีงบประมาณ 2550 คดีเกี่ยวกับเพศจะลดน้อยลงกว่าปีที่ผ่านมา แต่ก็ยังถือว่ามียอดคดีความผิดเกี่ยวกับเพศเป็นจำนวนมาก จึงมีความจำเป็นต้องทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศของเด็กและเยาวชน

ส่วนศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน จะเข้ามาเกี่ยวข้องเมื่อผู้กระทำความผิดที่เป็นเด็กและเยาวชน ศาลเยาวชนและครอบครัวจะลงโทษทางอาญาไม่ได้จะต้องใช้วิธีการสำหรับเด็กหรือเยาวชนแทนการลงโทษทางอาญา คือ โดยการคุมประพฤติเด็กหรือเยาวชน หรือโดยการส่งตัวเด็กหรือเยาวชนไปฝึกและอบรมหรือกักและอบรม แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินกว่าผู้นั้นมีอายุครบ 24

ปีบริบูรณ์ แต่ถ้าศาลเยาวชนและครอบครัวเห็นว่าผู้นั้นยังไม่สำนึกดีและปฏิบัติผิดเงื่อนไขก็จะควบคุมผู้นั้นไว้ต่อไป โดยให้ส่งตัวผู้นั้นไปจำคุกไว้ในเรือนจำต่อไปตามที่ศาลกำหนดไว้ในคำพิพากษา จะเห็นได้ว่าอำนาจในการเปลี่ยนโทษทางอาญา และการใช้วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชนเป็นอำนาจพิเศษที่มีในศาลเยาวชนและครอบครัวเท่านั้น เพราะในการพิจารณาพิพากษาคดีอาญาที่มีข้อหาว่าเด็กหรือเยาวชนกระทำความผิด ต้องคำนึงถึงสวัสดิภาพและอนาคตของเด็กหรือเยาวชนซึ่งควรจะได้รับ การแก้ไขฟื้นฟู สงเคราะห์ ชดเชย อบรม บ่มนิสัย เพื่อให้เด็กหรือเยาวชนที่กระทำความผิดกลับตนเป็นคนดี มิได้มุ่งที่จะลงโทษเหมือนผู้กระทำความผิดที่เป็นผู้ใหญ่

สำหรับสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เขต 2 จังหวัดราชบุรี เป็นสถานที่ที่ใช้ควบคุมตัวเด็กและเยาวชนเพื่อฝึกและอบรมตามคำพิพากษาของศาลเยาวชนและครอบครัว จังหวัดราชบุรี ศาลจังหวัดนครปฐมแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว ศาลจังหวัดเพชรบุรีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว ศาลจังหวัดสุพรรณบุรีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว ศาลจังหวัดกาญจนบุรีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว ศาลจังหวัดสมุทรสาครแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว ศาลจังหวัดสมุทรสงครามแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว ศาลจังหวัดประจวบคีรีขันธ์แผนกคดีเยาวชนและครอบครัว รวม 8 จังหวัด

มูลเหตุจูงใจในการศึกษา

มูลเหตุจูงใจในการศึกษาเรื่องนี้ เนื่องจากผู้ศึกษามีอาชีพทนายความได้พบกับปัญหาเรื่องคดีฟ้องร้องที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดทางเพศจำนวนมาก ซึ่งพบว่าผู้กระทำความผิดและผู้เสียหายส่วนใหญ่จะอยู่ในวัยเด็กและเยาวชน โดยคดีส่วนมากที่เกิดขึ้นเมื่อทำการสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดของปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศที่เกิดขึ้น เกิดจากความสมัครใจมีเพศสัมพันธ์กัน เนื่องจากเป็นแฟนกัน แต่เกิดคดีขึ้นเพราะกฎหมายบัญญัติไว้ว่าเป็นความผิดถึงแม้เป็นความสมัครใจหรือยินยอมในกรณีที่ฝ่ายผู้เสียหายอายุไม่เกิน 15 ปี บางกรณีกระทำความผิด เพราะเกิดจากการได้ดูหรือชมภาพยนตร์แล้วเกิดอารมณ์ทางเพศขึ้นมาจึงไปกระทำความผิด หรือบางครั้งไม่ได้มีเจตนากระทำความผิดมาแต่แรก แต่เกิดจากการชักชวนของเพื่อนด้วยความอยากลอง ความคึกคะนองจากการดื่มเหล้าทำให้ขาดสติ ซึ่งจากสถานการณ์ที่เป็นอยู่ในสังคมไทยปัจจุบันนี้ นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ และคณะ (มติชนรายวัน, 2545, น. 7) ได้กล่าวว่าปัญหาเด็กและเยาวชนมีว่สมทางเพศ ซึ่งจะมีตั้งแต่การมีเพศสัมพันธ์กับแฟน การเลิกแล้วมีกับ

รายใหม่ การมีเพศสัมพันธ์ที่หลาย ๆ คน โดยจำนวนของเด็กมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนจะเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ เฉลี่ยอายุ 13-15 ปี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤตยา อาชวนิจกุล และ วราภรณ์ แซ่มสนิท (2538) ที่พบว่า ร้อยละ 68.5 วัยรุ่นเคยมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุ 11-21 ปี และงานวิจัยของ กุลยา พรหมสาหร่าย (2538) พบว่า ร้อยละ 46.4 เพศชายเคยมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุน้อยที่สุด 12 ปี เพศหญิงเคยมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุน้อยที่สุด 15 ปี และงานวิจัยของ กฤตยา อาชวนิจกุล และ วราภรณ์ แซ่มสนิท (2537) พบว่า เด็กวัยรุ่นชายส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการน้อยลง แต่มีเพศสัมพันธ์กับหญิงที่เป็นคนรักและเพื่อนหญิงมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัย วีรวัฒน์ วรรณศิริ (2535, น. 225) ที่กล่าวว่า วัยรุ่นเป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิตที่มีการเปลี่ยนแปลงจากเด็กเป็นผู้ใหญ่ ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจอย่างเห็นได้ชัด มีความสนใจต่อเพศตรงข้ามและมีความต้องการทางเพศสูง ต้องการแสวงหาความแปลกใหม่ อยากทดลองและเรียนรู้โดยลำพังด้วยตนเอง

ดังนั้น จากประสบการณ์การทำงานของผู้ศึกษาประกอบกับการค้นหาจากงานวิจัยต่าง ๆ รวมทั้งข้อมูลที่ได้ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เขต 2 จังหวัดราชบุรี ทำให้ผู้ศึกษาต้องการศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศของเด็กและเยาวชน ทั้งนี้ เพื่อที่จะทราบและเพื่อเป็นแนวทางในการป้องกันและแก้ไขการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาถึงปัญหาของการกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศของเด็กและเยาวชนชาย
2. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศของเด็กและเยาวชนจากศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย เขต 2 จังหวัดราชบุรี
3. เพื่อศึกษาถึงแนวทางในการป้องกันการกระทำความผิดทางเพศของเด็กและเยาวชนชาย

ขอบเขตในการศึกษา

การศึกษานี้ เป็นการศึกษาลงถึงปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศของเด็กและเยาวชนชาย โดยศึกษาจากกลุ่มเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ ที่

ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดราชบุรี ศาลจังหวัดนครปฐมแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว ศาลจังหวัดเพชรบุรีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว ศาลจังหวัดสุพรรณบุรีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว ศาลจังหวัดกาญจนบุรีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว ศาลจังหวัดสมุทรสาครแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว ศาลจังหวัดสมุทรสงครามแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว ศาลจังหวัดประจวบคีรีขันธ์แผนกคดีเยาวชนและครอบครัว รวม 8 จังหวัด มีคำพิพากษาให้ควบคุมและฝึกและอบรม ณ ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เขต 2 จังหวัดราชบุรี จำนวน 115 คน

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการศึกษา

เด็ก หมายถึง บุคคลอายุเกินเจ็ดปีบริบูรณ์ แต่ไม่เกินสิบสี่ปีบริบูรณ์

เยาวชน หมายถึง บุคคลอายุเกินกว่าสิบสี่ปีบริบูรณ์ แต่ยังไม่ถึงสิบแปดปีบริบูรณ์

กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ หมายถึงการกระทำความผิดเกี่ยวกับคดีอนาจาร พรากผู้เยาว์การข่มขืนกระทำชำเรา และการโทรมหญิง

ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน หมายถึง ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เขต 2 จังหวัดราชบุรี

คดี หมายถึง คดีอาญาที่เด็กและเยาวชนกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ.2499

ปัญหาของการกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศของเด็กและเยาวชน หมายถึง ที่มา ระดับ ความรุนแรง และแนวโน้มของการกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศของเด็กและเยาวชนชาย

ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน หมายถึง สิ่งที่เป็นแรงกระตุ้น แรงจูงใจ แรงดึงดูดให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิด

ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

1. ทำให้ทราบถึงปัญหาของการกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศของเด็กและเยาวชนชาย
2. ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศของเด็กและเยาวชนจากศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายเขต 2 จังหวัดราชบุรี
3. ทำให้ทราบถึงแนวทางในการป้องกันและแก้ไขเด็กและเยาวชนกระทำความผิด